

796
8/0

NOORTE LAULIK

O. KALLIS. -14.

Ed 16328

8/10.

Noorte laulik.

Laulud noorerahvale.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

502 940

Narwas.

Trükkitud G. Pihlaka trükikojas.

1. Sõdamete waras.

Siin kuulutame kõigile,
Et eila tuli pidule
Üks neiu, kes küll süüta näib.
Kuid südameid ta wargil läib.

Ta eila weel neid ära wiis,
Kes teab kuhu kadus siis.
Kuid nende tundemärkidest
Wõib ära tunda neiufest.

Ta juuksed kulla karwased
Ja silmad taewa sinised,
Tal puna palgeb mahedad
Ja hambad walged tihedad.

Suu weike, walmis musule,
Ja rinnad tõuswad kõrgele.
Jalg seitsme tolli pikune,
Ja käsi pehme, siidine.

Ta kerge käik on ilu täis
Ja kuninglik ta tore seis.
Ta pilgus arm ja igatsus,
Tõest tal on ingli jarnabus.

■ Dn märgiks midagi weel muud
 Kui waras naerule jäeb suud,
 Siis jedamaid ta palgetest
 Dn näha lahte lohufest.

■ Küll igamees sest ise näeb,
 Kui kardetawaks tema saab:
 Ei üksi noorte poistele,
 Ka wanadele meestele.

Seepärast kõiki palutaks
 Kes teda leiab ülesse,
 See püüdku armu paeltega
 Ta jäädwalt kinni pidada.

Need, kelle südamed ta wits,
 Et need saaks omad lätte siis.
 See mees, kes kinni püüdnud ta,
 Saab warastada warast ka.

Meiusese albumist.

2. Armukesele.

Armukene, miks sa mures,
 Miks su süda kurbtuft täis?
 Sind ei jäta ma ka surres,
 Minu ilus eluõis!

Kustuda wõiks kuu kume,
 Tähte hiilge taewa teel;
 Pimeks minna päikse jume,
 Aga mitte minu meel!

Märtsida wõib leht ja rohi,
 Mitte arm mu südames;
 Seda unusta' ei tohi
 Kus ja kõnnid iganes:

Südamesse olen pannud,
 Oma südamesse find;
 Sellest sulle teatust annud:
 Miks weel mures sinu rind?

Saada kaugel, saada ära
 Hirmupilwed hinge maalt;
 Dota õnne hilja, wara
 Armastuse roosiraalt!

A. Reinwald.

3. Ära ilmal walu kaeba.

Ära ilmal walu kaeba,
 Ära kaeba pisaraid;
 Ilm ei usu, et ja elust
 Nopid ainult õhataid.

Kui ta ilm näeb sinu walu,
 Usu tal on raudne rind;
 Küll ta pillama ja naerma
 Igatahes walmis find.

Kaeba õhtul kuldse kuule,
 Ütle hõbe tähtele, —
 Keil on osawõtlik süda
 Sinu wastu täieste.

Kuldne kuu lööb kahwatama,
 Kurwalt lõnnib taewa all,
 Täheb hõbehelgil hüüdwad:
 „Hooda, õnn weel jaadawal!“

D. Grossschmidt.

4. Üks ainus ainuke.

Mull mõttes on üks ainuke,
Üks kallis ainuke!
Oh kui ma selle piiga saaks:
Ta on nii wirt ja wiisakas
Nii wiisakas
Ma elaks Gedenis.

See tütarlapse tõesti,
Ma kosiks endale!
Tal ala lahke meelele
Ja nägus kui üks maalike,
Kui maalike,
Ja film kui tuluke.

Ja kui ma teda kaugelt näen,
Lõbb puna palgesse;
Mul süda hakkab põksuma
Ja wesi weereb filmasse,
Mul filmasse —
Ei tea mis lugu see?

Weel reede õhtul wainu peal
Ta küsis minu käest:
„Oh ütle mull', mis wiga sul?
Ei õige lugu ole sul?
Ei ole sul?“
Ma oh'jin kõigest wäest!

Ma oletas pidand rääkima,
Oh niiks ei rääkind ma!
Oh oleksin ma rikas mees,
Mul süda pisut kergem sees,
Mul kergem sees,
Ma räägiks temaga.

Fr. H. Kreutzwald.

5. Oh wõiksin ma linnutiivul.

Oh wõiksin ma linnutiivul
 Su juurde lennata:
 Ma wiibiksin ehawiivul
 Su kõrval õnnela.

Su koduke käigiks laugel,
 Sa ise filmale:
 Su lahust on rõõmu mull laugel
 Ma õhkan sageste.

Eh! waataffin üles taewa,
 Ka ingel ilmuks eel:
 Ei waigistaks ingel waewa,
 Miks mure paelus meel.

Üks ainus mu kurbtust kaotab,
 Üks ingel inime:
 Kui armuga hellalt waotab
 Mind oma rinnale.

Oh jõuaksid tululitiemu
 Need tunnid tulema,
 Siis wiibiksin eluwiivul
 Ta kaasas õnnela!

J. Bergmann.

8. Mu neiu on pahane.

Mu neiu on pahane
 Ja nuffer kui nott,
 Sest et ma nii waene
 Kui kiriku rott.

Kui kosjas tal käisin,
 Siis: „wälja, pankrott“!
 Ta karjus, sest kerge
 Mu rahade kott.

Ja sisse siis sammus
 Seal Drika-Dtt:
 Tal keha nii jäme
 Ja löua all lott.

Mu neiule wastu
 Tal wadis kui rott,
 Sest Ottil on raha
 Täis kole suur tott.

Ja minale pahane
 Ja nuler kui nott:
 Küll ilmas teeb imet
 Suur rahade lott!

G. Sis.

7. Wiimast korda.

Wiimast korda minu huuled
 Kallim, terwitawad sind!
 Wiimast korda, sina huuled
 Arma laulu laulwat mind!

Wiimast korda ilma waated
 Sinu poole sõuawad
 Wiimse terwituse jaates
 Wastu wõtma rõõmuga.

Wiimast korda soowid tõuswad
 Minu kurwast südamest,
 Unustust jult kallim nõuan
 Unusta mind igawes't

Wiimast korda linnu tiitwul
 Sinu jaurde lendaks ma
 Wiimse unenäo tiitwul
 Wiibiksin su rinnal ma.

Wiimast lorda soowid sõudwad
 Minu kurwast südamest,
 Wiimast lorda minu süda
 Palwetab weel sinu eest!

Wiimast lorda mina püüan
 Sinne sulle soowida
 Wiimast lorda mina hüüan:
 Snnelikult ela ja!

Rahwa juust.

8. Mein palwe.

Oh noormees, kas ma tohin
 Sind omaks nimeta?
 Wõi on see tuule kohin
 Mis wälja näitab ja?

Meil ärgu tuuleks jäägu
 Me truim armastus,
 Waid kindlamaks weel jaagu,
 Kui kalju mägedes.

Kas meeles on need tunnid?
 Mil su'ga sõndtime?
 Ja noormees sinu rinnal
 Ma tihti hingasin.

Oh noormees, armas, mõtle
 Kui roosi murrad ja,
 Sest roosil on ka okkad
 Mis sind mõib haawata.

Sa teda rinnal kannan
 Kui kallist warandust,
 Kui ta sul ära närtsib
 Täis walu, kurwastust.

Sest armastus on mitmed
 Ju hana põhja wiind,
 Ja minul, noorel neiu,
 Ka palju waewa teind.

Rahwa suust.

9. Serenade.

Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Oh kuule minu healt,
 Mis igatsuses nii põlewal
 Sind hüüab une pealt:
 Oh näita peakest, ma ootan sind,
 Ma palun, kallim, oh kuule mind;
 Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Oh kuule minu healt!

Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Müüd ärka üles ja
 Sest täna hommikul ilusal
 Sull õnne soovin ma!
 Kas põlgab armastust sinu rind,
 Ma seisan lauldes nagu lind:
 Mu kallim, kambrikses j. n. e.

Mu kallim, kambrikses ülewal
 See laul on otsas ju,
 Ja ainal su peake nähtawal, —
 Mu õnn on otsatu:
 Jah, sulle, kallim, tulsus mu rind,
 Oh tule alla, ma ootan sind;
 Mu kallim, kambrikses j. n. e.

* * *

Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Ei kuule minu healt:
 Ja ainal pole weel nähtawal —

Ei ärka une pealt;
 Nüüd usun, kallim ei armasta mind
 Ja ofatas walus lõhkeb rind:
 Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Ei kuule minu healt!

Wiimane salm lauldakse
 kui neiu afnale ei ilmu.

10. Neiu nii lõbus.

Neiu nii lõbus, nii lahke ja noor,
 ütles: „Ma armastan sind!“
 Sõpruselt laulis siis lindude koor,
 Kergeste kerkis mu rind.

Mõõtmata kiirusel mööda läks aas't,
 Armastus endiseks jäi.
 Röömsaste laulis siis lindude koor,
 Taewas ka lahtiseks jäi.

Neiu nii lahke, nii lõbus ja noor
 ütles: „Oh unusta mind!“
 Kurbtusest laulis siis lindude koor:
 „Tema on jätnud nüüd sind!“

Zial, iial ei unusta sind,
 Unusta sina kui saad:
 Surmani sinule tuksub mu rind —
 Teistel ei ole seal maad.

Rahwa juust.

11. Jaani õhtu laul.

Jaani õhtul tule juures
 Nägin ma sind kiige peal,
 Seal ma kuulsin mitu laulu,
 Kuulsin sinu kallist healt.

Et sa läinud minu mõttest
 Ei mu süda jätnud iind,
 Mina soov'sin kõik see õhse:
 Armastaksid sina mind!

Kui sa mulle kätt ei anna,
 Siis mu elu ots on käre'
 Ei mu film ei enam nuta,
 Ei mul paista enam päe'!

Pilliga sind wiidi koju
 Koju läks siis igamees,
 Üksi jäin ma liige juurde,
 Olin suure mure sees.

Rahwa juust

12. Noorus on ilus aeg. . .

Pea ditswad roosid, pea ditswad lilled,
 Pea ditsjed lill „Ara unusta mind.“
 Ma ütlen weel üks kord:
 Noorus on ilus aeg —
 Noorus ei tule iial tagasi!
 Ei tule, ei tule ta,
 Ei iial tule ta —
 Noorus ei tule iial tagasi!

Meil kaswab wiinapuu, kellel on marjad,
 Aust jookseb wälja magus wein.
 Ma ütlen weel üks kord:
 Noorus on ilus aeg,
 Noorus ei tule iial tagasi!
 Ei tule, ei tule ta,
 Ei iial tule ta,
 Noorus ei tule iial tagasi!

Rahwa juust

13. Pühajärwe laul.

Metša keskel kenaste:
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Seisab Pühajärweke,
 Tuli, tuli, tuli, oho,
 Laenekesjed ladusjad
 Lõbusaste lakkumad:
 ::Dh ja Pühajärweke,
 Ei too ja troosti küll minule;:

Lõusjed kun seal taewa all,
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Laulab kaldal linnu suu:
 Tuli, tuli, tuli, oho.
 Imelise healega
 Südant täidab rõõmuga:
 ::Dh ja linnu laulu heal;
 Ei too ja troosti küll minule;:

Järwe kaldal künka peal,
 Tuli, tuli, tuli, tuli, oho!
 Minu arm see elab seal;
 Tuli, tuli, tuli oho!
 Tema peale mõtlen ma,
 Järwe kaldal palwega:
 Dh kui armas, õnnis see,
 Kui muju andis ta minule.
 Dh kui armas õnnis see,
 Minu haige süda on terweks saand!
 Rahwa suust.

14. Püüdja heitis õnge jõlle.

Püüdja heitis õnge jõlle,
 Et ta saaks sealt kala kätte;

Uga kõige päewa fees
 Hüüdis tühja kalamees.

Alles siis, kui õhtu jõudis,
 Kalate weel süüa nõudis,

Ujas õnge lõuast läbi,
 Hüüdis waljust': „appi-appil

Armas mees oh lase lahti!
 Minul waesjel pole mahti!

Ja mis kasu saad sa minust,
 Olen pisute, ja finust

Loodan armu, elu weel,—
 Olgu hale sinu meel!

Mina elan wetewoos.
 Kus mull' Jumal elu loos;

Kuiwal maal on surm ja walu.
 Ringi mull' weel aastaks elu“!

Mees siis ütles: — mine wette,
 Nasta pärast tule ette!

Siis ma wiin ja teedan find:
 Kalapüük ju toidab mind.—

Nasta pärast, päewa peal,
 Oli kala jälle seal,

Tuli kalda, mehe ligi
 Kellega ta kauba tegi.

Kala seisis, hüüdis wees:
 „Oled siin, mu armas mees?

Wõta nüüd ja teeda mind,
 Siin ma olen ootan find!

Täna näen weel wetewood,
 Homme on mul paljad rood.

Armas on küll elu weel,
 Olen siiski surma teel!“

Pisut aega mees weel mõtles,
Aga kärjest' siis ta ütles:

„Armas kala, lasen sind,
Sinu truudus noomib mind,
Et sa olid ustaw mulle
Siis mu süda puust ka pole!

Sind ma lasen üsna priiks.
Kui sind rahwa ette wiiks,

Ja need sinu truudust näeks
Kuhu nende häbi jäeks?!“

E. W. Freundlich.

15. Lorelei.

Mu meel on nii kurb ja raske,
Ja walus keeb mu rind,
Ei suuda ma meelest laste
Tuttu, mis lohutab mind.
Dõ jaha ja looja läab päike,
Kein tasa woolamas,
Ja päikese wiimane läige
Mäe latwu on kuldamas.

Üks neiu nii ime ilus
Seal kõrge kalju peal;
Orn kaeke tal pilwede wilus
Kuld juukseid silumas seal
Keid kuldasel kammil ta silub
Ja laulu laulab ta,
Üht laulu, mis wäega sõidab
Küll iga kuulaja.

Üks laewnik kes jõe peal sõidab,
Ei märka kaljut wees

Nii nõiduslik laul ta wõidab,
Et kõik on unustand mees.
Küüd tean, et laened on katnud
Meest kõige laewaga:
Keid Lorelei woosse matnud
Dn oma lauluga.

Heine järele D. Groschmidt.

16. Saaniga sõitsin ma jahinal.

Saaniga sõitsin ma jahinal
Küllast läbi kiirega;
Ära mu kinnas siis kadus seal,
Jätšin kinnast otsima.

Talusse sisse ma sammusin,
Wastu tuli neiuke.
„Neiu, kas nägid üht kinnast maas,
Ütle mulle, hellake!“

Ei ole näinud, — ta kostis mull'
Tahan teistelt küsida. —
Neiu mult häbeneles ära läks,
Pea tuli jälle ta.

— Külamees, keegi ju kinnast ei näind,
Palun wõtta vastu see! —
Kinda ma wõtsin ja sõitsin sealt,
Sinna jätšin jüdamme.

Sõites sealt läbi siis iga lord
Oli minul äpardust:
Katta pulk kadus wõi kullus piits,
Jätki leifin wiwitust.

„Jsa, oh kunas mull' talu saab,
Mül wõin tuua armul'se?
Neiu mul lõbus ja nägus on,
Tahab pea mehele!“

Nägu tal naerul, tal walge pea
 Silmad hellad, sinised;
 Mõnuslik mini sest neiuft saab,
 Talitab, mis tarwitseb!"

M. Weste.

17. Jõua ju laugelta.

Jõua ju laugelta
 Mere laente laugelta,
 Paadikene, rannale,
 Las' mind armja rinnale.

Kus kallis, kurdad sa!
 Laene ehk sind laewaga
 Mattis merde magama,
 Surmas find su armuga?

Dot, oot, mu tütreke!
 Homme saab ehki peuke
 Meie randa rändama,
 Soomeft siia sõudema.

Küll õhkas neiu rind,
 Waisjeks — jäi ta weepind,
 Wood ja tuule hääledki, —
 Peig ei tulnud ialgi
 Rahwa suuft.

18. Kiige laul.

Kus õrnad õied õitsemas,
 Seal lendamas, on liblikas,
 Kuid õite wahel offa peal
 Üks warblane end kiigub seal.

Ja minu kuldne kallite
 Kui liblikas, kui warblane.
 Noor weri tema joontes keeb,
 Tal kiikumine löbu teeb
 Kiigu, mu kallite, kiigu
 Hellasti kiigel ja:
 Hõlju ja helju ja liigu —
 Laulu sul laulan ma.
 Inglise, lase ma lütkan
 Kiigel sind päikseni:
 Kui sind heljumäes silman —
 Siis näen kui taewast wallali!

Mu kallil ilus jalake
 Ja jalas siidi sukake,
 Mis kena roosa paelaga
 On pealtpoolt põlwe sidund ta.
 Mis nägin, õelsin kallile;
 „Kuis nii?“ ja „kuidas?“ hellake
 Muult küsis — ise tohtunud —
 Ma õelsin: „Kiik ei pea suud!“
 Kiigu, mu kallite kiigu
 Hellasti kiigel ja:
 Hõlju ja helju ja liigu —
 Laulu sul laulan ma.
 Inglise, lase ma lütkan
 Kiigel sind päikseni;
 Kui sind heljumäes silman —
 Siis näen kui taewast wallali!

Kui kewadisel õhtul ma
 Näen kodu oma kalliga,
 Siis kõige lõbusam on see
 Kui kaenlas kiigub kallite;
 Seal weri tussub karmesti
 Ja mõistusgi kaob koguni:
 Jah ustuge mind — armastus

On hea ja magus joovastus.
 Riigu mu kallike, riigu jne.

Safja keelest D. Grossschmidt.

19. Meiu puna suukene.

Meiu puna suukene,
 Lahle sini filmake
 Sa mu armas neiukene
 Illa läid mu mõttesse!

Ngaw on mul täna õhtu,
 Sinu juurde tahaks ma,
 Rahekeesi lambrikeses
 Tuttu westa sinuga.

Huulte peale wajutaksin
 Sinu weikest, walget kätt,
 Silma weega niisutaksin,
 Sinu weikest walget ätt.

20. Tule, tule, tuike!

Tule, tule, tuike,
 Kuku minu kaenlasse!
 Rõõm sind täitku
 Mulle näitku
 Sinu film end lahkeste.

Rohkeste end rõõmustan,
 Kui sind iial näha saan;
 Sinu ligi
 Lõõb ja higi
 Walu, waewa unustan.

Iga päem^u mu ihaldus
 Sinu järele on uus.
 Sind ma nõuan,
 Sulle jõuan
 Sinu on mu armastus;

Sinust mõtleb^u minu^u meel,
 Sulle laulab lustil keel;
 Päewal, öödel,
 Seisul, töödel
 On su pilt mul filma eel.

Kui siis mulle^u tuled ja, ¹⁹⁰⁵
 Kaenlasje find wõtan ma!
 Oh ja wilu,
 Seda ilu
 Siis mu õnn on otsata!

R. A. Hermann.

21. Ara neetud.

Araneetud olgu elu,
 Araneetud armastus!
 Araneetud, noormees, sina
 Ja su armu töötus.

Araneetud walu rinnas.
 Araneetud süda ja
 Araneetud igatsusest,
 Lormas weri soontes ka!

Araneetud lille ilu
 Araneetud kewade,
 Araneetud, sõstrafilmad,
 Iga ilus lillele!

Araneetud kõik siin ilmas,
 Olgu üheainsa fees!

Araneetud leegid rinnas
Waludõhted südames!

Mis ta kõik niid ära jalgas
Mis ta enne töötas!
Miks nii palawasti suudles,
Wale mõtel armastas.

Oh, ta on mu elu rõõwel,
Ja mu õnne riisuja,
Araneetud olgu tema
Ja ma ihes temaga.

Steinlese albumist.

22. Ma nägin orus lillekest

Ma nägin orus lillekest,
Mii walge punase.
Ei seda lille enam näe
Sest walu kipub südame,
Mu waeje südame.
Oh lilleke, oh lilleke
Mil jaan, mil jaan
Su õite! —
Oh lilleke, oh lilleke
Mil jaan su õite!

Mu lille juurde laske mind
Ja sarnast polegi,
Ja peale nutan pisarad,
Ja ette langen põlwili —
Ma langen põlwili!
Oh lilleke jne.

32. *Ara unustud.*

Ma südames liht peiut
 Küll armsaks pidasin
 Ja tema peale lootsin
 Nii hellalt armastin.

Nüüd mind ta ära tõukas
 Mu tööge kallim, mind,
 Ja tema kullakehaks
 On hoopis wõõras neid.

Oh asjata ma omal
 Ta pilti kujutand,
 Ja kustumata tähtel
 Ta nime kirjutand.

Ta esimene armas
 Mul oli ilma peal
 Nüüd musta kriipsu tõmbas
 Mu elust läbi teal.

See armastus on wiinud,
 Kõik rahu südamest;
 Ma pole enam näinud
 Mu endist peiukest

Seal lootus ikka uuest'
 Ei sõnu salaja,
 Et peiukene mõtleb
 Mu peale armuga.

Nüüd seeegi lootus lõpnud
 Ma walust wäsinud!
 Mu süda murest murtud,
 Miks mind on unustud!

Ma nägin orus lille
 Mis marust purustud,
 See tuletab mu meelde,
 Et olen unustud.

Ei enam wõi ma olla
 Müüd enam õnnelik
 Sest hirmutaw ja tume
 On minu tulewik.

Rahwa suust.

33. Meremehe öde.

Siidi lipp ja hõbe purje
 Kulbne laew läks merele. :.:

Laew see laentest randa jõudis
 Ankur lasi meresse. :.:

Laewa peal olid noored mehed
 Keda hüüti madrusteks. :.:

Seal tuli imeilus neiu
 Oma wenda otsima. :.:

Kuulge kulla noored mehed,
 Rägite minu wenda siin? :.:

Ütle, imeilus neiu,
 Kuidas wend sul wälja näeb? :.:

Wennal olid puna palged
 Lotis juuks ja kübar peas. :.:

Ütle imeilus neiu
 Mis fina lubad leidjale? :.:

Esimese siidi räti
 Teisel kullast sõrmusse. :.:

Kolmandale, nooremale
 Luban tseenesse. :.:

Tahan talle eluajaks
 Jäada purje pesejaks. :.:

Rahwa suust.

25. Kurwal tunnil.

Miks wiibid neiu mures,
Ja ohtad ikkinda,
Kas elu lained latad,
On riisund kallima.

Oh jäta muret, leina
Sa armas neiu,
Sest ära kuiwand heina
Ei keegi haljaks tee.

Ei läe kõik mõtted täide,
Mis meeles mõlguwad!
Kõik laewad ei saa randa,
Mis merel sõidawad.

Ei jäädwalt õikmitsema,
Jää ükski roosipuu
Ja terve eluaja,
Ei kesta õie kuu.

Sest armastus küll muutub,
Siin ilmas teisiti,
Ja truudust ära wõidab
Ja murrab südame.

Rahwa juust.

26. Hele täht.

Hele täht sa waikjelt wilgud,
Sinetawast taewast pilgud.
Ära peida minu eest,
Oma lahtet filmakest
Sinu juurde üles jõuda
Soowiksin siit ilmast jõuda,
Sealt siis armsamalt ma ka
Paistaks hele tähena.

Paistaks üle uinwa ilma,
 Kallimale sini filma.
 Sinna laulust peletaks
 Oma armu seletaks.
 Käägiks talle walust, waewast,
 Käägiks talle õnne taewast
 Kuni waitfelt uinuks ta,
 Üne hõlma magama.

Aga pisar, pisar läigib laugel,
 Hele täht an minust laugel,
 Kaugel taewa küljes ta.
 Ei mu laulu kuule ta
 Istun üksi waatan üles.
 Täheksene taewa küljes
 Kaugel täht on taewa teel,
 Kaugemal mu kallim weel.

Ara otfi õnne sealt,
 Jalgi sa sini filmast,
 Ara otfi õnne sealt
 Kes nii waga näha pealt.
 Petlil siniõilma sära,
 Südamest wiib rahu ära.
 Dige õnn ei asu all,
 Waid on kõrgel ülewal.

Rahwa juust.

27. Mälestusüks.

Mõttele mu peal, kui rõõmu elu elad
 Ja rõõmustad end hulga lilledest.
 Ja rõõmsast armsast suisest ajast,
 Oh ära unusta siis mitte mind!

Mõttele mu peal, kui kufulinud laulwad
 Ja päike kuldsest ehtest walgustab.

Si ole mul ka jiiiski mitte rõõmu.
 Waid waitfelt minu jüda nutab sees.

Mõttele mu peal, kui südant oled leidnud,
 Kes armastuses sinu vastu teem,
 Siis ole rahul, ela õnnes, rõõmus,
 Ma soowin sulle kõige paremat.

Mõttele mu peal, kui teist ja oled leidnud,
 Kes armastuses sinu vastu truud,
 Siis ela rõõmus ja siis ela õnnes,
 Ma soowin head, mind oled kurvastand.

Mõttele, mu peal, kui altri ees ja sekkad,
 Ja oma südant lubad teisel seal,
 Mõttele mis kurbust tood sa seega mulle'
 Sa surud surma krantji pähe mul'.

Mõttele mu peal, nii kaua kui sa elad,
 Mõttele mu peal kui hauas hingam ma
 Mõttele mu peal, kui enam mind ei ole,
 Mõttele mu peal, see pärast suren ma.

Kahwa suust.

28. Lillepürg.

Ma annan täna sinule
 Üht kena pärialest,
 Oh pane temas tähele
 Reid kolme lillelest:

Üks lill on helepunane
 Ja warjul ilu, kroon:
 See kõige õrnem õiele
 Mis sulle kingiks toon.

Ja teist sa leiad pärja seest
 Mis kena, sinine:
 Ja wärw ei muuda tules, wees,
 Si kustu tiial see.

Siis kolmandama leiad sealt
 Üht walget lillekest,
 Ja tema õrna õite pealt
 Lõed: „Sõber igawest!“

Arm, truudus, süütus need on siin
 Kolm õrna õitekest,
 Neid pärja sees sull' kingiks wiin
 Ja soowin südamest:

Kõik eluaja olgu need
 Kui püha warandus:
 Dnn ehk siis su eluteed "
 Ei kustu — armastus!

Rahwa suust.

29. Õnne aim.

Kas õnne aim su oma rinda
 Veel iial pole wäristand,
 Kas salaarmastuse hinda
 Sa pole iial tunda saand?

Kas tõest' su hing nii lihtne, waga
 Veel iial pole armastand?
 Ehk ainult kuuldu jutu järel
 Sa oled seda tunda saand?

Nüüd usun ma ja tunnen ära
 Et ühe õnnelikule
 Dn süda taewalikku sära
 Su walmistanud rohkeste —

Dh Zumal, miks sa mulle loonud
 Nii armastaja südame.
 Dh armastus, mis sa mull' toonud
 Üht kurbtust kurwa hingele!

Oh tule surm ja päästa minu,
Et lahti saaksin elust ma:
Sind surses armastan ma ikka —
Jah, armus tahan sureda!

Kahwa fuust.

30. Dja ääres.

Dja ääres punde wilus,
Villerikka aasa peal,
Veidsin lille, mis nii ilus
Et teist sarnast polnud seal.

Flust lille ihaldades
Lähemale läksin ma,
Rätt ju wälja firutades
Teda tahtsin noppida.

Aga rohuft roomas wastu
Uis ja ütles minule:
„Ira lähemale astu,
„Et see õitse sinule“!

31. Kurwal meelel kõnnin mina.

Kurwal meelel kõnnin mina,
Süda rinnus rõõmuta,
Selgest waatab taewa sina,
Aga mind ei tröösti ta.

Lustil linnu laulu helin
Kostab kõrwu minule,
Aga rõõmus feehte kõlin
Kurwemaks teeb südame.

„Kui on teistel rõõmu tujud,
Seisan mina filmawees,

Kurwastuse leinakujud
 Wõtwad aset minu ees.

Kõik mu õnn ja õitsew lootus
 Lõppes ära olemast,
 Sest mul langes ainus lootus
 Kõlma hauda, haledast.

R. A. Hermann.

32. Kullakese maja.

Sealt ju, mu kullake, paistab su maja;
 Kuuled, kuis kutsub siit metsast sind laja:
 Oh minu linnuke, oh minu kullake,
 Kuid et tule ju, kuid et tule ju!

Mäen ka seal majas su silmade süra,
 Näidnud need silmad mu südame ära.
 Oh minu linnuke, oh minu kullake,
 Kuid et tule ju, kuid et tule ju!

Sinuta igawus elus ja olus,
 Pinnud sind kurdawad kuusiku salust
 Oh minu linnuke, oh minu kullake,
 Kuid et tule ju, kuid et tule ju!

Kadund on igawus, waatan su silma.
 Päikene loojas ju, tule mu hõlma,
 Oh minu linnuke, oh minu kullake;
 Kuid et tule ju, kuid et tule ju!

C. R. Jakobson.

33. Waata, lilled wärisewad.

Waata, lilled wärisewad
 Ohtu wilu tuule läes,
 Hinged walust lärisewad

Kui on lahkumine käes:
 Oh jää mul ja, mu süda wait,
 See olgu sinu armsam puhkepaik!

Ei jeal wõderal kohal laugel
 Znimesed ole head,
 Piisar seisab tihti laugel,
 Kus ja mõttes seisma jääb:
 Oh jää mul ja, mu süda wait.
 See olgu sinu armsam puhkepaik!

34. Pruudi pärg.

Me pruudi pärga punume,
 Sull' kaunil' roosi lillil'
 Ja tantšule sind saadame
 Nüüd kenal pulma pillil.
 Ilus haljas, ilus haljas
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Mul aias kasvab kauniste
 Küll mirta mitmet sugul
 Kus wiibib armas peiuke,
 Kas neist ei peeta lugu?
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Pruut tetras seitse aasta teeb
 Kuldlõnga wärtnal walmis,
 Kui hebemed nii peenil'jed
 Ja ehted kudus, palmis.
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg.

Kui seitse aastat mööda said,
 Siis tuli koju peiu,
 Ja et ta pulmad kaasa tõi,
 Meilt pärja pärrib neiu.

Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Rahwa juust.

35. Liisa hawal.

Koofililled õitswad
 Liisa hawa peal:
 See mu südant suures mures
 Lõhki käristab

Oh kuis mõtlen mina
 Liisa sinu peal,
 Kuid find on tige isa
 Minust lahutand.

Siis ei mõi mu süda
 Tõesti mõtetda:
 Kui et ma ju pärast, Liisa,
 Pean surema.

Kui mull' riiki antaks
 Nagu keisrile:
 Kõike põlgaks mina ära
 Võtaks, Liisa, find!

Ei kõik ilma rõõmud
 Mõi mind rõõmusta,
 Sest et sa, mu Liisake ne,
 Hingad hawas nüüd.

Surm see on küll hirmus
 Mis kõik lõpetab,
 Aga üksnes surma läbi
 Saan ju juurde ma.

Armas Jumal taewas,
 Saada inglid sa:
 Kes mu kurwa hinge wiiwad
 Liisa juurde siit.

Rahwa suust.

36. Laewnik.

Üks laewnik jõudis
 Ja kaldale jõudis
 Kõll laenete wäest,
 Kuid laene käib kõrgel.
 Pea tormide wõrgel.
 On mõrkumäs jõud.

Mu Issanda hoolde
 Ja wette woolde
 Annan ma end
 :: Pea wette wood seal siis kandsid
 Ja õrnaste, hellaste pandsid
 Ja õitswa rannale ::

M. Lüdig.

502.940

On ilmunud

Eestlaste laulikud,kus kõik rahvuslised isamaa, armastuse, rõemu
ja mängu laulud sees on.

Oh laula ja hõiska	40 kop.
Laulgem neiud, laulgem peiud. Neiude ja peiude laulik	20 "
Noorte laulik. Laulud noorerahwale	10 "
Neiude laulik. Kõige ilusamad lauldawa- mad armastuse, isamaa jne. laulud	20 "
Lõbus Rahwa laulik	30 "

Armastuse laulik	10 kop.
Eesti Laulu-poiss ehk Rõõmus laulja	10 "
Laewameeste laulik	15 "
Meremeeste laulik	15 "
Pidu-laulik	15 "

Aun, Elise, Kibuwitsa õied II.	20 kop.
Eisen, M. J., Karskuse laulik	5 "
Grünfeldt, P., Ära unusta mind (ilmalik). Mä- lestuse raamat aasta päewade jaoks.	1.20 "
— Pea mind meeles	50 "
Hermann, K. A., Salmikud II.	30 "
Lembit, Ilulugemised	30 "
— — II. paremal paberil	35 "
Lermontow, Demon	30 "
Liiw, Jakob, Püha kuju	15 "
— Laulud, Wiru kannel III.	25 "
— Kirjatööd II. jagu	1.50 "
Nooli, A., Mag., Minu laulud.	20 "
Peterson, Adam, Laulud	20 "
Punisson, Orult ja mäelt	20 "
Saat, Artur, Öhtused tuled	75 "
Tombach, A. L., Kaljuwald, Luuletused I.	25 "
Weske, Dr. M., Laulud	40 "
Wöhrmann, Ed. L., Nõmme	50 "
Üksti, A. M., Wälkuwad kiir	50 "

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

Hind 1 1 0100 00042837 1